

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

18. Dies Julii. Non parva pars scientiæ est; scienti conjungi. S. August.
Conc. 2. in Psal. 36.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Julius.

Tessera.

553

ferius, quàm constitutum erat, veniens, manu lumen gestans, quod à custodibus acceperat; cum pedem offendisset, & non sine strepitu, ad terram extincto lumine concidisset; Pausanias exprobratus, è strato exiit, insidias veritus, cubi culique ostium, ut in tenebris poterat, petens, Cleonicem gladio transverberavit. Extinguendo lumine, extincta est vita. Debet tenebris noctis, quod tam citò diem obierit. Proximus es, ut coniciaris in tenebras exteriores; dum desinis esse filius lucis, Dum à carnifice, reo clauduntur oculi velo, conclamatum est, tunc inminet vertici gladius; nihil tunc superest, quàm ut minuatur capite. Sic extinctâ luce Intelligentiæ, es in præsentissimo periculo, ne cadas in foveam. Quisquis est rationis particeps, idem est & compos Intellectus; sed non quivis Intellectus pollet illâ, de quâ hîc ago, Intelligentiâ. Sunt enim quidam, qui sive ex hebetudine, & stoliditate; sive ex nimia præcipitatione, & instabilitate mentis, non pervadunt propositiones, de quibus pronuntiandum est; hærent in earum extrema cute, non scrutantur viscera, stant solùm in vestibulo, non adveniunt penetralia, tangunt corticem, non pertingunt ad nucleum. Intellectus, ut polleat intelligentiâ faciat omnium rerum anatomiam; videat, quid res sint, non quomodo appareant; nec sit rerum iudex, qui est cæcus Amor; quia

Quisquis amat cervam, cervam putat esse Minervam.

18. DIES JULII.

Non parva pars scientiæ est; scienti conjungi. *S. August. Cont. 2. in Psal. 36.*

Mm 3

I. Do-

Docilitas I.

Docilitas, est vis animi accommodata ad plurium rerum cognitionem, ab aliis capiendam. Non esse à gradu, & dignitate sapientis alienum, ab aliis doceri, audireque aliorum consilia; communis omnium sapientum vox est. D. Basilius: (a) *Planè non est exigui momenti beneficium, quod à prudente, & benevolo Consule emanat consilium. Quippe, qui suo adventu supplet, quod desit Prudentia, consilium de re quapiam captantibus.* Homerus, ex hoc capite maximè putat laudandū Agamemnonem, quod haberet apud se Nestorem, sapientiā præfulem, cujus in rebus ambiguis uti consilio posset pleno prudentiæ & felicitatis. Et sanè, sine illo consultore, nihil ad Trojam capiendam profuisset, vel ad victoriam tantam consequendam, vel Achilles animosus, vel clypeatus Ajax, vel sagittator Teucer, vel strenuus Diomedes, vel sceptro insignis Menelaus, vel callidus, & dolo Princeps Ulysses. Plus profuit illi unus Nestor suo consilio, quàm obfuit omnis hostis suo exercitu. Sæpè fieri solet, ut animus, aut rerum magnitudine sollicitus, aut honore periculi attonitus, rebus ipsis indormiat, jaceatque. Verùm, cùm accedunt boni, & periti consiliorum participes, rogatis, auditisque eorum sententiis, mirificum in modum mens, animusque exsuscitantur ad omnia, quæ in negotio sunt, aut cum eo conjuncta percipiendâ.

II. Prodigio proximum est, quod de Lauris refert Plinius; (b) Si stipiti Lauri duo inter se committantur, & collidantur, ex attritu emicare subito ignem. Si ingenia Laureata, & Apolline sacro digna,

(a) *In c. 1. Isa.*, (b) *L. 16. c. 40.*

Julius,

Tessera.

555

si consilia sua conferant, lux, ardorque oriuntur, & mirum quantum ad negotium strenuè, & prudenter obeundum juvant. Plura scies, si te conjungas scienti. Sed hîc opus est magnâ sagacitate in selectu eorum, quos consules. Qui periculosè decumbit, bulliente in venis igneo februm ardore, non advocabit, valetudinis recuperandæ causâ, piëctorem, vel sutorem, vel bubulcum; sed filios Medicorum, ipsum si potest Machaonem. Nec præfectus bellicarum regionum consulat Medicos de insidiis, de obsidione urbium, stratagematis, deque aliis Mavortiiis facinoribus: sed Tribunos militares, exercitatos in omni genere præliorum, triarios, emeritos, veteranos. Quis, si pretium gemmæ cognoscere cupit, carbonarium consulat? quis, ut verum aurum ab aurichalco decernat, opilionem advocat? Sic nullâ ratione fieri potest, ut qui negotiorum est ignarus, de illis ipsius consilium suum explicet, eademque promoveat. Nullos ergò dum deliberas, consulas, nisi earum rerum, de quibus deliberas, gnaros, scientes, peritos.

III. Nec tantum sit, quem consulis, catus, sed probus: non tantum sit instructus Prudentiâ, sed virtute; Justitiæ amans, & Numinis reverens. De sacris, petere consilium à profano; de virtutum actionibus, à vitioso; de mansuetudine, à furioso; de fugiendis salutis impedimentis, ab eo, qui salutem ipsam prodigit; de sobrietate, ab ebrioso, non decet, nec fieri sine periculo potest. Audiatur hîc D. Ambrosius: (a) *In acquirendis consiliis, plurimum vitæ probitas, virtutum prerogativa, benevolentia usus, frugalitas*

(a) L. 2. Offic. c. 8.

Salutatis gratia spectanda est. Quis enim à cœno fontem
 requirat? quis è turbida aqua potum petat? quis utilem
 causæ alienæ judicet, quem videt inutilem viæ suæ? quo-
 modo enim potes judicare consilio superiorem, quem vide-
 as inferiorem moribus? Supra me esse debet, cui me com-
 mittere paro. An verò eum idoneum putabo, qui mihi det
 consilium, quod non dat sibi? Et cum mihi vacare cre-
 dam, qui sibi non vacat; cujus animum voluptas occupet,
 libido devincat, avaritia subjuget, cupiditas perturbet,
 quatuor metus? quomodo hic consilio locus, ubi nullus
 quieti? Itaque si optes florentem in omnibus, qua-
 perages, successum; si velis omnia ex voto, nihil con-
 tra votum evenire; si cupis evitare infinita, quibus
 expositus es pericula; innumeros, per quos incedis
 laqueos; plurimas, quibus peteris insidias, quos con-
 fulis, sunt non modò prudentes, & scientes; sed Dei
 timentes, sint gnari, sed non pravi; quia
Per parvum socium, laboris in vitium.

19. DIES JULII.

Solertia, est subtilitas quædam mediæ inveniendi par-
 vâ deliberatione. *S. Albertus in Post.*

Solertia. I.

Solertia, quæ est una ex honorariis
 Prudentiæ pedisequis, indicat
 promptos, & vividos animi mo-
 tus, atque ingenii celeritatem. Ut
 sicuti Plato laudat in cane venatico imprimis saga-
 cem esse ad sentiendum, & promptè posse in præ-
 dam incidere: sic in mente sit recta, expedita, facilis
 eorum, quæ conveniunt, excogitatio. Hanc vim in
 Alcibiade fuisse volunt, quem memorant consilii, &
 prudentiæ fuisse plenissimum. De quo *Æmilius Pro-*
 bus